

VÁRAY KÁROLY

**ÖRÖKKÉ HASÍT AZ
IDEG**

3.kötet

VÁRAY KÁROLY

YARAW YORAK

ÖRÖKKÉ HASÍT AZ IDEG

VERSEK

3. KÖTET

TARTALOMJEGYZÉK

1. ÖRÖKKÉ HASÍT AZ IDEG I.
2. ÖRÖKKÉ HASÍT AZ IDEG II.
3. ÖRÖKKÉ HASÍT AZ IDEG III.
4. SZERELMI ÉNEK I.
5. SZERELMI ÉNEK II.
6. TE CSAK MENJ...
7. SZERELEM
8. A KÖLTÉS ZET TÜKÖRKÉP
9. TESTEMET SZÉTVÁGTÁK...
10. MIKROSOROK
11. MOTTO: NINCS ÚJ A NAP ALATT
12. ILYENEK VAGYUNK
13. TÉTOVA TAPOGAT
14. EST
15. FÉMFÉNY
16. A NÉGYZETES AKARATERŐ
17. KIVONAT
18. NEM ÉS NEM
19. TE HIGGY ÉS REMÉLJ
20. A TUDATOS HALÁLOK ZÚDULATA
21. SZÓLJ KÖLTŐ
22. EZ A TEST...
23. ÓRSÉGBEN
24. CSAPONGÁS
25. A FÖLDNEK FEJLŐDNI KELL
26. ALUDNI CSAK AZ TUD
27. ALLENDE ÖRÖK
28. HÉT TEKERGŐ
29. ARANY KOBRA
30. KISZEDÉSEK
31. NYÚ ÉLET KÖRÜL
32. FEBRUÁR
33. HAVAS ESŐ...

- 34. EGY ÉJSZAKA VOLT...**
- 35. ÁLMOM**
- 36. ÚJRA ÉLED....**
- 37. VALAMI...**
- 38. EGY VIDÁM FANTASZTIKUS TÖRTÉNET;**
- 39. CSÁRDÁS**
- 40. MEGLÁTTALAK....**
- 41. VERS BEVEZETŐK**
- 42. KÍSÉRLETI SOROK**
- 43. VÁLASZ**

1. ÖRÖKKÉ HASÍT AZ IDEG

I. vers

Rettenetes képeket rajzol a fény
Szemem sárgafoltjára
És egy köteg idegvezeték
Magát; az agyamba fúrja

A dobhártyám; rémképek zöreijének
Húrjaként pattan
És agyam állománya a fejemben
Csontot érve; fájdalmasan loccsan

Jajong a költő!

Gondolatába szavak ülnek lakodalmat:

HÁBORÚ
BÉKE

És az agyból iszonyúan
Szétszáll a kettős gondolat
És örökké hasít az ideg
Testéből egy darabot
Az élő szövet mohon hamzsolja
Az elhalt cafatot
Élő sejtek rágcsálják
Az élő testeket
Testem emészti a sejteket
LASSAN FELFALJA: TESTEM TESTEMET

/Tudd:
A költő mindenkinek testvére
És áldozata
Neki már nem a szeme;
A teste sír
És a földnek könyörög
Mert amíg létezik kettős gondolat
Testét minden pillanatban
Hasogatja az ideg/

1971 Budapest

2. ÖRÖKKÉ HASÍT AZ IDEG

II. vers

Ébredtem. Jaj! Mi ez a csoda?
A fénytelen fény érzéssé változik
A fémtelen fém tapintható érzélem
A hangtalan hang hallható hullámmá

Életre kel a láthatatlan semmi
Fogható lesz a fémtelen valóság
És először dörren két molekula találkozása

A halott élő újra: Lát
Tapint
Hall

Ébred az agy
Megmozdul az ideg-folyam
És a testben kiömlik;
A fénytelen fény
A fémtelen fém
A hangtalan hang

Jaj! A testben mind
Látható
Fogható
Hallható
Való, ideg-ömladék

Mi ez a csoda?
Működik az idegtelen ideg!

1971 Barcs

3. ÖRÖKKÉ HASÍT AZ IDEG

III. vers

Szaladok! Kergetem magamat!
Kapkodom a foghatatlan távolságot
Ez a végtelen lét-folyosó
Kimerít teljesen

Arcra esek! Sebzem magamat!
Védelemül szorongatom saját húsomat
És én még azt hiszem
Te velem vagy szerelmem

Epilógus:
Én hallom a dögevők vicsorát;
Habzó szájakat, osonó lépteket
Csont ropogást, vér fröccsenését
Zabálást, csámcsogást
Én látom a lustán heverő fenevadakat
Amint gyomrukban ellepnek enzimek

/Ne segíts kedvesem
én akkor sem félek/

1971 Budapest

4. SZERELMI ÉNEK

I.

Melled a dallal ring
Ez a feszülő hang
A csontig kábít
S a hajad, jaj!
Tejút testemen
Sugárként szalad
Nem is jaj
Nem is jó
Ez kimondhatatlanul
Fenséges érzet
Két szemed!
Itt a térben
Ahol csillagon csillag
Az a két ég
Ragyog végig testemen
Az a két ég
Amely szorosán tart
Minden részt
Az a két ég
Amely átszövi
Érzelmem végtelenét
Kezed! Itt a testen
Nap ujjaid! Itt a résben
Kéjt éget minden érintés
A mámor csillagok
Átjárják a test mélyét
Combod! Combomon
Szelíd sarki fény
Szelíd fény combomon
De vadul tombol
Ezt a vad tombolást
Követi minden dobbanás

Hús, vér, csont
Levegő, szőr és csók-áram
Itt a tejút rendszerben
Ahol minden mozgás maradandó
Érezhetően megszűnik az erő
Testeden a pici
Érzéki erdő nő
Itt az érzet rengetegben
Elfolyik test a testben
És az egész galaktika
Egyszerre omlik a két testre

Betör a fény
Ébredés
A kezdet kezdetén
Add virág kezéd
Szirom ujjaiddal
Simogass szeretőn
Itt a színhalmaz mezőn
Porozzon bibéd termékeny erőt

Most szaladj
Éden lábaid alatt
Nem reccsen a gally
Hangtalan szerelmed
Köszönti a nap
Sugarai előntik a némaságot
S most ébred újra szád a számon
Meztelen tested kecses ívén
Patakok folynak
Kebled gyöngyvirág domborán
Zuhatagként eltűnik
Nyakad!
Nedves nyelvem
Tekereg tapadva
Itt a mennyek országán
Belehatol tapadva

A nedvek lágáján szédül
A molekula minden atomja
Megsemmisülve az anyag
Eltűnik szerelmed szédítő halálán
Szád! E néma csoda
Tündér tested feneketlen tava
Melybe szám vég nélkül
Egyre lejjebb, lejjebb merül
Itt, e tövis nélküli kaktusz ligetben
A nyál termékeny humuszán
Terem csupasz húsd talaja
Testembe ömlő mámort!

Itt, dübörög a test hasadása
Mint földrengéskor, reng az érzet
Öröm magma perzseli a tapadó szőrzetet
Fájdalom nélkül tornádó pusztít a szervezeten
A szerelem folyama árad szét
Hullámzó bőröd felületén
És a szerelem tüzében olvad össze
Két nem ösztöni álma

Itt, az elernyed, lankadt világba
A képzelt tó tükrén
Fodrozódik tested egészé
És sértetlen nyugszol testem takaróján
/Szerelmem;
Két szép melled
Vesszen el két tenyerem vermén
Tavas szád
Vesszen el tapadó ajkaim peremén
Két hús combod
Vesszen el ritmus lábaim érintésén
Egyszóval;
Egész lényed vesszen bele
Testem belsejébe/

1971 Budapest

5. SZERELMI ÉNEK

II.

Föld-tested térképén
Megcsúszik a tapogató szenvedély
Ezen az ösztöni szorításon
Kiállt a gyönyör-jajj
És a húsba belevész
A természet minden mozzanata
Itt, e fetregő mámor melegén
Szüli az anyag tükörképét
Apró szigetecskék simulnak
egymás mellé
És tested rengésén
a szem előtt formázódik
a hatodik világrész!

/itt, a négy fal tekintetén
úszik, a külső világ-tér
teremtett szép
összetekeredett szerveinkre/

1971 Budapest

6. TE CSAK MENJ...

A könnyem elmossa az írást
Ne is tudd elolvasni
Ezt a kusza mázolimányt
Könny véssen itt rovást

Te csak menj, menj
Ne érezz szánalmat kedves

Az érzélem ömöljön nedvként
Szét e papír, érzéketlen testén
Roncsolva ingerként hatni
Fájdalmam belemarni

Te csak menj, menj
Ne érezz szánalmat kedves

Az érzéketlenség szenvedő panaszom
Ezek a léleknélküli papírdarabok
Melyeken remegő kezem szeli
A nedvek habjait

Te csak menj, menj
Ne érezz szánalmat kedves

A négy fal roppan rám
És én a romok foglya kiáltom
Ne menj kedves
Csak egy percre még
Bár itt sem vagy
De gyenge testem érez
És félek, téged is
Összenyom e roppant nehezék
/ Még se várj kedves
Te csak fuss
És ne érezz szánalmat/

1971 Budapest

7. SZERELEM

Lobban a fény, a hang, az érzet
Dobban a szív, a test, a lélek
Üvölt a kompozíció
Determinált árnyak mázolványa

A négy dimenziós képet
Kidobja a tér és idő
S testemben a titkos gépezet
Áthatol az idő korlátán

Megszűnt minden
Te mégis vagy
Hiszen élsz halhatatlan
Szerelem

/itt; a semmiben
érezem csak igazán
mennyire sűrű
ez a ritka közeg
hiszen mozdulatlaná tett
az öröm-közeg
itt üres az úr
és ebben a nincstelenségben
úr az érzet/

1971 Barcs

8. A KÖLTÉSZET TÜKÖRKÉP

Az élet párosan szép
A költészet tükörkép
A csúnya és szép párosítása
A legszebb erény
Ha a költő szűrő lenne
A páros élet elbillenne
A selyemhernyó selyme
Is szép kelme
De hernyó nélkül
A szép nem teremne
Ha a tükör csak a selymet tükrözi
Azt kezded hamar összetöri
Mert a hernyó a hátadat ingerli

1971 Budapest

9. TESTEMET SZÉTVÁGTÁK...

Testemet szétvágták
A véres húscsapatokat
Vasrudakkal verték
Önundor!
És ebben a latyakos lében
A lény egészében pép lett

Kíméljetez fenevadak
Pofátlan gondolatok
Kurvák és csafatos ...
Kemény és lötyögő mellet
Szarás, bűz és lepra érzet
Fájdalmak, repkedő szúnyogok
Mert végbelem óriásira tágul
Bár kegyetlenül kínos lesz
De végterméke az akkor is ellep

1970 Budapest

10. MIKROSOROK

Az élet
Anyag örökké van
Foszfor módosulat három;
Fehér, vörös, fekete

A fehér
Heves, mint a kezdet

A vörös
Még éltet, mint vér

A fémes feketének
Már szaga is van

1971 Barcs

11. MOTTO: NINCS ÚJ A NAP ALATT

Kovács kalapálta a tüzes vasat
Ebből a képlékenységből szilárdult a szabadság

Szobrász véste az ormótlan tömböt
És a szilánkok mögül bújt elő a szimbólum

A népek kovácsa lett a szobrász
Mely a földet formázza szabadság szimbólummá

Kalapács volt? Nem! Sujtás volt az!
Szobrász volt? Nem! A vágy volt az!

Tűz? Nem! Égetés!
Víz? Nem! Fulladás!
Élet? Nem! Halál? Nem! Élet-Halál? Nem! Nem! Nem!
Ember? Nem! Nem! Nem! Nem! Nem!
Mi volt az? Mi-mi-mi-mi-mi-mi?
Se tűz, se víz, se élet, se halál, se élet-halál!
Csoda sem volt, mert él a szabadság!

Itt sajog a test még most is
És te mégsem érzed, még vannak állatok

Tudattal rendelkező állatok

1971 Budapest

12. ILYENEK VAGYUNK

Az állatok élnek
Igaz tengve
A növény se különbül
de nő
igaz, helyben
mi mérünk
igaz, fémmel
legtöbbször
csillogó arany
határozza az
ember értékét

bár minden pénz fém
vagy papír
és az ember
ilyen csekélységek
rendel maga fölé

/Csak azt nem tudom
mi röhög
a száj vagy az ész/

1971 Budapest

13. TÉTOVA TAPOGAT

A leroskadt tétova agy
Foghatót tapogat
Csak tapogat
Csak tétova tapogat
Tapogat-tapogat
Tétova fogalmat
Fogalmat tapogat
A tétova agy
Fogalmat fogan
A megfogant fogalom
Tétova halom
Foghatót tapogat
A halom tétova tapogatás
Csak túrás a fogalom halmazán
Hisz nincs más
Csak tétova tapogatás
Tapogatás tétován
Tétova tapogatás
A tapogató akarás
Csak tétova vágy
Tedd ide, tedd oda
Tétova tapogat
A tétova agy

1971 Budapest

14. EST

Lassan felhígul a fény a térben
Elnyeli a föld az erdő
Apró szirmok felületén elveszik
Lassan kihál a fehér
A sötétség zajtalansága
Üti fel táborát
Erdőn s mezőn

/Most vak a szem
Süket a fül
És mégsem fekete a fehér/

1971 Barcs

15. FÉMFÉNY

Itt állok és a rengetegben, e sűrű elemi világban
A fény egyre terjed utat törve vízen és kövön
Felvillan mindenütt –csapkodva elemről elemre
Terjed, -szívembe hatol, szívekre hatol
Koronáz és fémet olvaszt; fém szíveket; amorf szíveket
Gőzölgő fém-testekre testetlen formát húz
És e gőzlő élettelen lassan testet ölt
A sötét fém-testek fény-testekké alakulnak
Megmozdulnak, s a testetlen fém-testek fény-testekkel
Vegyülnek és e rengeteg felhígul
A testetlen testekben

1971 Barcs

16. A NÉGYZETES AKARATERŐ

A négyzetes akaraterő
Köbösen merül e tekergő
Lagymatag tunyaságba
S egymáson bukdácsolva
A köb agyonveri
Ébredésem négyzetét

/így élünk mi,
akarva,
a test négyzetén
a sors köbén/

1971 Barcs

17. KIVONAT

Nem tudom mit tegyek
Fáj, minden fáj
Az élet
Ki vagyok
Szeretek
Gyűlölök és szeretek
Gyűlölni és szeretni

Ne kételkedj te hitvány népség
Az élet tanít te barbár ember
Az élet nevel te beképzelt marha
Nem tanultál még eleget
De nem, neked mindig új kell

1969 Bitterfeld

18. NEM ÉS NEM

Nem és nem
Én nem akarom
Hogy testeken
Az irgalmatlan karom
Kedvére marjon

Nem és nem
Én nem akarom
Hogy lelkeken
A szagató borzalom
Rojtokat szabjon

Nem és nem
Én nem akarom
Hogy gyomrokon
A halált hozó
Üresség kongjon

Semmiért a meleg vér
Hideg halálba folyják
Fegyver és parancs szó hallatára
Összerezzenjen a zsenge test
Én nem akarom
Hogy síromon hős neve viruljon
Legendák kísérik múltamat

Én csak azt akarom
Hogy munkára feszüljön a karom
Testemben; a béke és szerelem
Legyen a hatalom
És elfeledni mindörökre
A fegyver, háború, éhezés szavakat

Én csak azt akarom
Ha már lebontott az élet
Az élők így őrizték emlékemet;
Egyszerű ember volt
Természetes halállal halt

/háború és éhezés szavak
-kegyetlen gondolatok
De érezned kell ;
Számunkra mindkettő oly rideg
Hogy hallatára;
A testbe hasít az ideg/

1971 Budapest

19. TE HIGGY ÉS REMÉLJ

Te higgy és remélj!
Csak reális legyen az út
Később megtudod
Hűen írni csak az tud
Kinek kezében remeg a toll

Ébredünk
Támadunk és védünk
Ne a rímek
Dallama határozzon
Agyunk úgy is
Mindig másként itél
De.....
Ott építs ahol élsz

1971 Barcs

20. A TUDATOS HALÁLOK ZÚDULATA

Ember az, aki romboló belsővel szereti a természetet?
Kinek jobb keze betonba önti a megcsonkított hegyeket
És bal kezével víz helyett gyűlöletet önt a cementbe?

Az alkotás két keze gyúrja a formátlan világot
Tudatos széppé alakítani az ormótlan varangyokat
De mi lesz, ha a gyűlölet jegén elcsúszik az idom
És az ember formálta tudatos szépet péppé nyomja
A bal kézzel beépített embertelenség sulyka
Ha a kegyetlenségnek kell rendet teremteni, mert az
Emberi embertelenség úrrá lesz a fejetlenségen
A testek fejetlenül, a fejek testetlenül hevernek
Az önhalál ítélete hull könnyörgő bal kezetek bénaságára
A földön röhögve tombol a tudatos halálok zúdulata
Nem lesz idő! A szilárd test folyékony nedveivel együtt
Keveredik gőzzé és gázzá válva a megolvadt kő felett
Tekergő bűzbe, még a hamu is sisteregve eltűnik
A tudatos halálok zúdulatának roppant hő fergetege felett

Állj meg gondolat, ne kalandozz!

Még van idő kiölni a bal kezek tenyerén tenyésző
Kegyetlen baktériumok tenyészetét!
A jobb kezek forradalma ítélkezzék
A Bal kezek igaztalan építményeit lerombolva

1971 Budapest
okt. 10.-én du. 18⁰⁰-kor

21. SZÓLJ KÖLTŐ

A költő tér testét síkra roncsolja
S ő a két dimenzió; törpe világ foglya
Kiterített testét versé formázza
Ledarált massa-teste gyürkőzik
És a sorokban;
Az emberiségbe vetett hite szikrázik
A testébe szállt testek parancsolata

A költő a tér s idő vándora
Szellem, aki kirepül a jelenből
S a még izzó földgolyó felületéről elindulva
Kiszűri a múlt szennyes kegyetlenségeit
És utat mutat a kristály-tudat jövőbe
Ahol a négy dimenzió rabjai
Békésen szakítják szét az elemek atomjait

Mi, szülöttei a magfúzió eredményének!
Mi, teremtményei a kihűlt tűznek!
Mi, áldozatai a természet romboló erejének!
Mi, tudati lények!
Mi, hatványozzuk a pusztító szellemek erejét!?
Mi, Uralkodói az anyagnak!
Mi, tudatlan tudatos uralkodók!

Szólj költő!
Itt a földön mi élők és halandók
Mi, kik kibujtunk a zsarnokság roppanata alól
Mi alkotunk új Zsarnokságot!?
Hát ember az aki tudatból fon koronát!?
Kéz által megölt tudatból!

A buja szépben búvik a Csúnya
Hát költő az, aki nem önt gyomirtót
A sánta lábú ocsmány gazra!?

1971 Budapest
okt.10.-én 23⁰⁰ -kor

22. EZ A TEST...

Ez a test a fogalmak
Különleges ötvöze
Benne; a tudomány
Költészet
Gyűlölet
Szeretet
Szerelem
Jámborság
Vadság
Tekereg össze-vissza
És ezen a tekergő sokaságon
Szenved a test

Minden nap másik győz
És kifogy – minden kezdődik előről

Ez a kegyetlen harc esztelensége
Öli a tudatot

Esztelenség???????????

A gyűlölet, szeretet, szerelem, jámborság,
Vadság, gyümölcse a költészet

Az anyag létezésének
Termése pedig a tudomány

1971

23. ÓRSÉGBEN

Csend

Csak egy csillag csillan

Lomhán rezegve a borús égen;

A fák koronáján álmosító homály inog

Nagy fény CS-t írva a sötétre

És a rögök Csi-csi.....visítása

Belehasít az ébren alvásába

A fények csil-csil.....csovája

Harmat permetként hull

A szendergő nyugalomra

Csilla.....

A testtel egybeforrt őrtorony

Társtalan társa

Ezen a hűvös éjszakán

E hűtlen csillag.....

Kaposvár

24. CSAPONGÁS

Ne kérdezz !
Boldogtalan „pára” /szűz/
Kurva és megcsalt
„valamire” váró égből szakadt áradat
Minden érző lény
Kemény lepény; s legény ki
Irgalmat feszíteni szalad
Itt döng, melyet képzelsz
Te ki jöttél, de honnan
Mennyi Madonna
Ösztönök királynője
/csak őszintén
Méhed „keblén” nyugvó „Donna”
-perc pihenő Madonna/
S most édes vagy –Tündér
-de holnap
Kalap, s élvezet
Boldogtalan boldogság
Könnyebbség, szűznek maradásod
Szégyen kiáltása
-de nem fertőző, úzó konokság
Jöjj, én szintén
Álmok selymén tetőzöm
Kínom vágyát
!!! ÖRÖM s KÍN
Fátyolát –letépni, káröröm
Karmok halmán
Kihaló kalmár
Találj árut
Szépet és nemeset
De ma kalmárnak lenni
-majd elfelejtem
-ÖNHALÁL
Nem adom magamat

Ó- /Ez a régi kiáltás/
Szörnyű a kártya
Játéka, szörnyű jós
Halált hozó sós
-ha tetszik; perec
De szerintem
Láb nélküli kerevet
Álmomban szörnyű, embertelen!
Kárhozat
Szabdalta álmomat
A te kedves
Lépteid bársonyán
Kiáltod: Ó még ne
.....FÁJ
Mert ha van fogalom
Én egyszerűen mondom
.....KIN
Ó, ne mond.....JÖJJ
MEGFOGOM KEZED
-ne mond mert meg tudom
Bántalmad magzatom
TE, ki szerelmes vagy;
Gyermekem, Szerelmem, Ágyasom
Ringyóm, mámorom
HALLOD !
Bach /-Patak, érted ugye
Te nekem utolsó
Halott született/
Szimfónia.....
SZERETED
Te, testem teste!
ÁLMODJ
TE
ÁLOM
Tudatom képzelete
/legyek AKT ?/
Ruhátlan vágyam
/helyes !/

BŐR-BŐR
SZEM-SZEM
HANG-HANG
/nem! Nincs hang
-anyagnak nem lehet
Hogy húrja
Rezzenjen lelkeken!/
Óóóóóóóóóóóóóóóó
IGEN!
HAJ-HAJ
HOMLOK-HOMLOK
SZEM-SZEM
ORR-ORR
SZÁJ-SZÁJ
TE..te..te..te.....te
Hol éden barangol
S, UJJAM HARSOG!
AJKAM-AJKAD
NYAKAD-NYAKAM
VÁLL-VÁLL
KAROK-KAROK
Kéz-kéz
Ujj-ujj
Hogy.....
Érintés
/ujj-száj
MOND HOGY NEM TUDOD
MERT HATALOM
Képed képzete
S, én örült dalolom
Du, du, duuuuuuu
MELLEM-MELLEDE
Őszintén leírom
Legyek túl;
Mely őszinte álom
Vagy valóság
De érzem
Nem földi szülemény

Szavak sorát szedem csupán
/őszintén/
Kéj vagy szerelem mámorán
-magam sem tudom
De éden.....
Ádám és Éva Kiüzetése
KEBLED.....
-nem hiszed, -de reakció
Mint szád- számmal
Frankum és fluor
Találkozása e szenzáció
.....még köszönhetem, hogy létezik
Örökkévalóság
/bár rejtelmesen/
De az elemek birodalma hatalom
Kérdem ? –ugye szöveg ez mind
Szár az és nyers
De te sem tudsz választani
Nos mond édes vagy száraz martini?
Csak tapogatunk!
De meddig?
Meddig még!
Legyek költői?!
/Semmi kedvem, hisz költőnek lenni
Érdektelen DISZNÓSÁG
S te ki itt nyugszol testem
Szenén, oxigénén, hidrogénén
-vagy mit tudom én milyén
Mondd! , mit érzel
Szex-métely hajnalán
Mikor.....
Elvegyül érzeted érzetemben
„MINEK NEVEZZELEM”
Nem, nem Petőfi!
Csak egyszerű szavak
Melyre nincs fogalom
/Kitérő
Mit tehetek én arról, hogy éppen így

Determinált a SORS!
Értesz ugye; A sok „kamu” szöveg értelmén
-ha egyáltalán van
Mely az érzelmek tuskólyát kettéhasítja!
-bár furkón bunkó
Mondhatnám;
Kultúrfurkó kifejezést
Mégis megbocsátható, hisz oly megható
Hétköznapi szó
Szívedet lágyító-.....kedvesem, hü párom
Ahol a boldogító igen.....
Szülés nélküli szülés
-mai mód ; abortusz!
TE ÉGŐ HAMVADÓ SZEX
KIÚT? Kérdem kedves, kedves szóval
Nem...erényöv...de .....mégis
Szófecsérlés az egész
Karcsú derekad
Derekam
Most engedd meg:
Ennek a nőnek a keble
A mellek melle.....vagy
Ennek a nőnek a melle
A keblek keble .....vagy
Valamit írni kell
A költő, -nem pénz költő
S nem tojás költő
Csupán az
Kiben emésztő gondolat ébred
Rettenetes ordító testén
Test? Hasztalan semmiség
Ismerj magadra végre erény
S légy megváltó
Érzelmet elveszni ne hagyj
Mely lángoló
/mily kitérő
Ily szerencsétlenség egy halomra
Én kívánom

Minden szenny vesszen baromra
Semmivé válva szálljon a karomra
Érted e mit jelent
SZERELEM!/
Szavak:
Comb! -ne is mond
TÖRD ÖSSZE TESTEMET!
De holnap ? ....ne engedd hogy
A jelen széjjel szálljon
Így !
A Költő teszi;
Hajam combod húsán
Homlokom ...kimondván
Hol szám az erkölcs tiltásán
Nyakam,...hol derekad siklása
Pontosan ott , hol te is tudod
Elveszik mellem kebled domborán
Mert így oly költői
Érdektelen érték halmaz
Halmok
Szó halmok
Mondat halmok
Filozófia
Miért mindez , ha ma már
Nem esztétika
Testünk mije
/Kitérő!!!!!!!
Éppen most mentem WC-re
Oly undorító testem produktuma
De ez nem e oly bűz
Mint egyszerre tíznek lenni ágyasa
-Elnézést: ha jó, -százszor is egy éjjel
Éljél a tudatlan kéjjel
S, hogy szólni mertem
Számat berekesztem
Én tudom élni jó
Hisz többet ér, mint borban az EZERJÓ/
Légy boldog

Hisz holnap már dorombol valami

Erogén zónáid halmain

S így:

„Amit ma megtehetsz, ne halaszd holnapra”

Várj még tovább nem mondom,

Mert a holnap a legkegyetlenebb érzet !

ÉRZED?

BARCS

25. A FÖLDNEK FEJLŐDNI KELL

Ha valakit bánat ér, vagy megvetés
Az sír, zokog és őrjöng
Keserves hangja a megalázás
Mitől a vergődő test szabadulni akar

S kit összeroppant őrjöngés
Az örült és halott
És mit ér most gyengéd szavatok?
Vadak;
Kik előtte bőgtetek szavakat
És haraggal vágátok szét
Az összerezzen két féltekét

Kinek teste akár gondolata
Szétszáll a légben
Kinek esze egykor egész
Ma enyészet fészke
Annak élete; halotti élő

Utóvers
Kinek kezébe a szerszámok ösztönt véstek
Kik kezükkel kivájták uruk piszkát
/és beletörődéssel mosták, törölték szárazra
és a szenvedéseiket csak rakták halomra, halomra/

Mellékvers
Dadogtam szavakat
Salak halmokat
De; ki nem él vele
Annak van melege

Mégis mondom egyen meg minden tengőt
A törtető izzadság állat farka
Kaposvár

26. ALUDNI CSAK AZ TUD

Aludni csak az tud
Kinek nappala gondtalan
Bársony léptei
Nesztelen némaság
S kiben feszül izmok akarása
Annak éjjele; nappali
-recsegő léptei;
Kínok húrjai
Kísérteties zaj
Az agykas nyugtalan lángjai

Aludni csak az tud
Kinek teje anyai
Kisdéd hangjai
Gagyogó akarás
Kinek ragyogó arca
Ösztönök rabja
S míg az emberekét a tudatlan vágy
Nyomja
Addig mesevilág
A szűrő égető élet lángjai

Aludni csak az tud
Kinek élete anyai emlő
És amint ébrednek
Tudatok, kegyetlen érzelmek
Úgy veszik el az örökkévalóság
Szűnik meg éltető elem
Mely szeretetével belemarja magát
A lebomlást összerakó
Magzatát megvédő
Anyai lángok

Aludni csak az tud
Kinek dübörgő napjai
Ledöntik testét félholtan
Hogy összeroskadva is
Másnap szétszakítsa a napot
Bizakodva remegő végtagjain talán holnap megvalósul élete álma

S ha sikongva jajongva is
De még egy utolsót rúg
Halotti ágyán az ember
Hogy eldobja magától élete kincsét
Mert aludni csak az tud
Kinek anyaga a földfelszín anyaga

Kaposvár

27. ALLENDE ÖRÖK

Ha hasadó izotópot nézek
Mozdulatlan fémc villanás villan
És ha csigát látok lassan csúszni
Úgy érzem az idő rohanása Óriás!

Mégis emberben a lassúság
Atomként robban
És a tehetetlen csigalassúságot
A meleg izotóp bilincseli
Lánkra a láncreakcióval

Így merevedik sok humán ököl
Mely a lassúságból kitör
És az idő-spirál valamely pontján
Létrejön a forradalom
S bombaként robban az ököl
szétterül földön és kövön
egy célra nyűszít szüntelen
szilárd szava küzdök
millióiban egyesül
s ez a lassú óriás
hallatja szavát
Az emberi nem; VILÁGSZABADSÁG!

Így merevedik tekintetem kedvesem
Rádiók hangján, újságok oldalán
S így tudom: a Föld
Egyik pontján kín
A másik öröm
És mi lesz ha kín s öröm összecsap
Allende szelleme lángoszlopokat lobbant
Proletár szíveken elterjed a tűz
elégetni az embertelent
szertelen akarattal felemészteni a tőkét!
Élj halott!

Szellemed hatalom lélekből lélekbe
Vándorló igazság
Szűnj terror!
Égető kín koszorúktól szabadulva
Törj előre igazság
Allende él!
Én láttam a feltámadást!

1971 Kaposvár

28. HÉT TEKERGŐ

Pörgő hörgő
Hörcsög görgő
Tökre pörgő
Hét tekergő
Mezön csörgő
Minden evő
Mindenevő
Ingyen vevő
Gödör mélyén
Vödör mérő
Köles kövén
Csöcsörésző
Tökre pörgő
Hét tekergő

1971 Budapest

29. ARANY KOBRA

Pergő dobra
Arany kobra
Fodra ropja
Ropja forgó
Táncos farka
Tarka barka
Mérges kobra
Földre porra
Testét dobja
Szeme kering
Jobbról balra
Feje inog
Erre - arra
Erre - arra
Jobbra balra
Arany kobra
Fodra ropja

1971 Budapest

30. KISZEDÉSEK

1

Bánom is én lankatag
Egyhangú éj
Mit hozol holnap
Ha ma
és mindig ma
A tétlenség harap

2

Mit mond, ki kétszer akar
Születni
Elég ebből egyszer is
-végigélni

3

Ki kétszer akar születni
Először haljon meg
S ha kis szerencse kíséri
A sors újjászüli

4

KINEK HANGJA HALKUL
ANNAK TESTE FÁRADT
ÉS LELKE MÉLYÉN LAPUL
VALAMI SZENVEDÉLY ÁRADAT

5

Nincs idő!
Nem is lehet!
Hiszen nem volt!
Nem is lehet!
Az absztrakt létezésünk
Semmit sem ér!
Minden jelen múlt lesz!
Minden jövő jelen lesz!
És mennyit ér mégis töredék létezésünk!

31. A KÖNNYŰ ÉLET KÖRÜL

Ó mennyi könnyű élet
Melyet parázna mulatsággal szerzel
Mond miért .....Testetek vágyát
Pénzért kielégíteni
Ringyó fajzatok, méhetek cafat szemetén
Miért kéjelegtek
Szeretet nélkül
Húscafatok tömkelegét legelitek éjjeleken
Mit ér az életetek
Mennyi gondatlanság nektek
„gépek” kik sirtok nyüszítetek
jajgattok és olajoztok
Mennyi görnyes tá-tika lika
Keserves hangon könyörög
Miért-e sekély lim-lam szerelem

Míg görnyedve egy falt kenyérért lehajolsz
Míg aszott gyomrodát homokkal tömöd
Míg sóvárgó szemeid hizlalják gondolataid
Míg álomba merengve tapintod a szüzet
Míg anyád szoknyája melendet

Ó mennyi baj, kárhozat, baj okozója lehet
A Sperma – Ömledék – Öröm
Tán történelem is ez amolyan
Csintalan tudatlanság

Lerántani - fel, kéjtelen eszmével
Rabságod szabadságát
Meggzabadulni e zsarnok rongy
x- ék / ékességtől
miért is élsz a természet adta
eszközzel, áruba bocsátva

32. FEBRUÁR

Február, február
Messze még a tavasz ár
Hideg szelek hónapja
Fákon ülő fagy apó
Igaz a föld
Kemény göröngy
De éled már a fagyöngy

Kaposvár

33. HAVAS ESŐ...

Havas eső esett és villámlott
S amit a szem nem látott
Arra a test ráduplázott
Fázott és ázott
-esett és villámlott

Kaposvár

34. EGY ÉJSZAKA VOLT...

Egy éjszaka volt
S reggelre a fák
Didergő szürkésege
Zölddé változott
Ily hatalmas erő
Derű és fény
Özön-öröm
Tán párázásra fel;
Ébreszteni nyugvót
Tedd meg március
Szakadatlan előre

Kaposvár

35. ÁLMOM

Álmom kiben vágyam látom
Így teremtem merengőn arcodat

Te ki fogható test voltál
Átváltoztál s lettél;
Eszme és gondolat

Menekülj mert képzeletem
Megformázza testedet;
Anyaggá lesz szellemem
S ha már tovább nem bírom
Erővel formázni lényedet
Elveszük, együtt szűnünk meg

1972 Kaposvár
április 30.-án 0³⁰ –kor

36. ÚJRA ÉLED....

Újra éled valami óriási erő
Emberben, növényben, állatban
Hogy újra beleszédüljön az élő
Valami kegyetlenül lassú folyamatba
Mely magával sodorva, iszonyatos erejével
Éltet és ítél

Míg az örületek, gyilkolások, megalázás
Folyamatán őrlődik test
Én örülök, hogy érinthetem törékeny kezedet
Mert ebben oldódik fel a lélek
És ez a sajgó fájdalom
Melyet elraktározott az ideg

Kaposvár 1973
Jun.21.-én 22³⁰ .-kor

37. VALAMI...

Valami,- igen valami irgalom ez
A tapinthatatlan irgalom
De hálával mégsem tartozom
Hiszen sorsom az enyém

Így űz valami fergeteges szörnyeteg
Roppant méretekkel űz
Valahová,- amit úgy képzelünk
Hogy: emberi nem

38. EGY VIDÁM FANTASZTIKUS TÖRTÉNET;

Vendégségben marséknál, versei:

Marsi csajok, szakács csajok
Jaj Föld segíts, főznek itt
Illat terjeng, hullám gerjed
Dolgos népség a konyhában
Óriási trafókkal forró kását kutyulnak

Fura alak, s fekete
Szeme van és tenyere
Akár csak a marsi lepke
Olyan tarka a feje

Atom sültet, elektromos tortatál
Atomata mixer Matyi
Kelvinfokos ultra fagyú
Arany bárány, sáfrány, fácán
Túróval az üde tantál
Mindenféle hiperital
Gerjesztő és nyugtató

Mohó voltál kérdőjel
Hi, hi, hi, ha, ha, ha
Keménybe haraptál, haraptál
Pedig ez az asztal nem más
Mint egy termosztát, termosztát

1971 Budapest
szep.19-én

39. CSÁRDÁS

Itt a hegyek tetején
Szép csendesen alszom én
Ugorj talpra te hétalvó
Elfolyik a hét akó
Itt a csárdás dalolás
Ötven hordón csapolás
Hej a napnak sugara
Rászáradt a talpamra
Egész éjjel Nap világánál
Csárdást járunk víg cimborák
Szaladj rózsám itt a karom
Ezt a táncot én akarom
Táncos lábad most kezd járni
Nem lehet ezt abba hagyni

1971

40. MEGLÁTTALAK....

Megláttalak és már majdnem mondtam
Éreztelek és már majdnem mondtam
Évek elteltek és már majdnem mondtam
Veled voltam és már majdnem mondtam
De kimondani soha nem tudtam

1961 Barcs

41. VERS BEVEZETŐK

Ne cselekedd azt, ami le van írva
Mert érzelmeidet ez kettévágja

Ok okozat nélkül nem létezik
Sűrítve szeretet hiánya ezt tetőzi

Hallgass zenét
Látomásod lesz
Érzed életed tükrét
Felold gravitációt
Szellem lesz porciód

Csapongás
Ha tudod mit jelen e szó
Te leszel lelkedben a megváltó

Ha néha érezted hogy nem vagy
Így járt benned is ez a tudat

Ha valakire, aki kedves, emlékszel
Mereven állsz, majd ő lekezel

Ha az életben mást cselekszel
Ilyenre is számíthatsz ésszel

Ha szerelmes vagy ezt nem tudnád nézni
Csillámot látnál mindig villanni

De még mennyire igaz
Majd rá jössz ha befon a gaz

42. KÍSÉRLETI SOROK

Aki tudja hová megy
Az nem lézeng
Aki tudja mit csinál
Az nem tesz vesz

A test támad
A lélek véd

Húsba rezgő testi lelki ömlő öröm érzet

Szakadék hajadba zuhan
az ezüst fürt csillogása

Otrombán ostoba

Csiki csuki
kicsi muki

A fejlődés kiütötte kezemből
a tollak ezer változatát

Te, számomra ismeretlen
Miért jöttél
Nem hívott senki
Csak megjelentél

Életedből a számtalan sokból
Egy kiragadott példa
Hogy drága időd ne legyen préda

Ha nem gondolkodtál volna rajta
Nélküle nem lennél a bajban

Ha valakivel azt tehetél amit akartál
Nem hagyott soha el a vágy
De ha ez nincs, megszűnik, egyszerűen elvész
Egy darabig el hagy a szerelmi tűz

Biztosan voltál már úgy az életben
Valami belenőtt a szívedbe
De ne feledd a hal csak vízben él
Ezért ilyen szerelmed hiába ég

Voltál már úgy az életben
Csavar meneten elmélkedve
Egyszer repülj a végtelenbe
Közbe gondolj a szerelmedre

Ha valami fájó eszedbe jut
Nem segít rajtad a Tejút

Ha valaha csalódtál
jövődre soha nem gondoltál

Ha vissza gondolsz múltadra
Még magasabb lesz a katedra

Ha valami szép csábító
Nem biztos, hogy számodra jó

Biztosan voltál már úgy az életben
Hogy a gyertyát is belekeverted a szerelembe

Ha átfésülöd múltadat
Megtalálod osztályodat

Ha pusztító szándékod van
Nem fog forni a katlan
Inkább tűrj, de ne mocskold be lelked

Ha vívódsz légy nyugodt
A szíved él még, nem aludt
De reményt soha ne adj fel
Mert egyszer igényednek meg felel

Névnepre illő megemlékezni
De nem szerelemmel lelkendezni

Sajnos amíg a probléma meg nem oldódik
A gond sem oldódik

Érezted már hogy gondolatod úgy nyomott
Mint teher
Még kéz által ekkor sem fog összetörni
A kehely

1967-ben Barcsón-Budapesten

43. VÁLASZ

Aki dolgos legyen marha
Te pedig légy leszarva
Ha csincsál egy szajha
Vessződet széjjel marja
Tripper, kór és nyavalya
Szépen száll az élet dala
Dögölj meg a hányadékban
Kezed lábad ripityára
Törje szét az isten nyila
S ne kíméljen semmi soha
Kóró gaz és gennyes mártás
Sújtson rád a nagykalapács
Kígyók békák lapos tetvek
Zabálják meg redves tested
A halál meg piszkos lelked
Veszett kutya habzó szája
Rohadt nyakad marcangolja
Nyitva van a pokol szája
Vigyen el az ördög rajta
Jóakaród ezt kívánja

1970 Bitterfeld

/Viccből Sumának válaszként/

VÉGÉ
VÉGÉ